

Disposición adicional cuarta. *Danos en infraestructuras públicas de titularidade das comunidades de regantes.*

Para os efectos previstos no artigo 3, decláranse de emerxencia as obras que execute o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para reparalos danos causados en infraestructuras públicas de titularidade das comunidades de regantes, comprendidas no seu ámbito de competencia, cun límite máximo de 900.000 euros.

Disposición adicional quinta. *Anticipos de axudas vinculadas a determinados préstamos para a mellora e modernización de estruturas agrarias.*

En relación coas explotacións agrarias situadas en Alcañiz, poderase efectuar o pagamento anticipado do importe total das axudas de minoración de anualidades de amortización do principal dos préstamos acollidos ó Real decreto 613/2001, do 8 de xuño, para a mellora e modernización das estruturas de produción de explotacións agrarias, daqueles expedientes dos que se dispoña da correspondente certificación final de cumprimento de compromisos e realización de investimentos.

Disposición derradeira primeira. *Facultades de desenvolvemento.*

O Goberno e os distintos titulares dos departamentos ministeriais, no ámbito das súas competencias, dictarán as disposicións necesarias e establecerán os prazos para a execución do establecido neste real decreto lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid, o 19 de setembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

17809 REAL DECRETO 1126/2003, do 5 de setembro, polo que se establecen as regras xerais de utilización das indicacións xeográficas e da mención tradicional «viño da terra» na designación dos viños. («BOE» 228, do 23-9-2003.)

Segundo o Real decreto 409/2001, do 20 de abril, polo que se establecen as regras xerais de utilización de indicacións xeográficas na designación de viños de mesa, a mención tradicional «viño da terra» estivo reservada en España a viños de mesa que cumpran determinados requisitos. Sen embargo, o artigo 13.3 da Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e do viño, prevé que, no marco da normativa comunitaria, a dita mención se poida aplicar a outros tipos de viños distintos dos viños de mesa.

O anexo I do Regulamento (CE) n.º 1493/1999 do Consello, do 17 de maio de 1999, polo que se establece a organización común do mercado vitivinícola, define

os distintos tipos de viño, ademais do viño de mesa; entre eles, os viños de licor, os viños de agulla e os viños de uva sobremadurada.

O Regulamento (CE) n.º 753/2002 da Comisión, do 29 de abril de 2002, que fixa determinadas disposicións de aplicación do Regulamento (CE) n.º 1493/1999 do Consello, no que respecta á designación, denominación, presentación e protección de determinados produtos vitivinícolas, ofrece a posibilidade de aplica-lo réxime de indicacións xeográficas, acompañadas dunha mención tradicional específica, non só ós viños de mesa, senón tamén a outras categorías de viños.

Con tales antecedentes considérase conveniente empregar tamén a mención tradicional específica «viño da terra» para as categorías de «viño de agulla», «viño de licor» e «viño de uva sobremadurada».

Por outra parte, o artigo 51 do Regulamento (CE) n.º 1493/1999 autoriza os estados membros para estableceren as regras de utilización de indicacións xeográficas na designación de viños de mesa. Así mesmo, a alínea A.2.b) do anexo VII do mesmo regulamento prevé que unicamente o viño de mesa con indicación xeográfica deberá ir acompañado polo nome dunha unidade xeográfica e que o dito viño se debe cualificar como «viño da terra».

Ademais, para esta categoría de viños é de aplicación o artigo 28 do Regulamento (CE) n.º 753/2002, que dispón os aspectos mínimos que deberán recolle-las normas estatais de utilización da mención «viño da terra».

Os cambios normativos producidos, tanto no ámbito interno, coa aprobación da citada Lei 24/2003, como os incluídos no Regulamento (CE) n.º 753/2002, aconsellan adaptar e pór ó día a lexislación na materia. Todo iso fai conveniente a adaptación do Real decreto 409/2001 á Lei 24/2003 e á recente normativa comunitaria, mediante esta norma, que o substitúe.

Na súa elaboración foron consultados as comunidades autónomas e os sectores afectados.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, coa aprobación previa do ministro de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 5 de setembro de 2003,

DISPÕO:

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. Este real decreto regula o emprego da mención tradicional «viño da terra» asociado a un nome xeográfico na designación dos viños de mesa, dos viños de agulla, dos viños de licor e dos viños de uva sobremadurada, elaborados en España, de conformidade co disposto no Regulamento (CE) n.º 1493/1999 do Consello, do 17 de maio de 1999, que establece a organización común do mercado vitivinícola, e no Regulamento (CE) n.º 753/2002 da Comisión, do 29 de abril de 2002, que fixa determinadas disposicións de aplicación do Regulamento (CE) n.º 1493/1999 do Consello, no que respecta á designación, denominación, presentación e protección de determinados produtos vitivinícolas.

2. Así mesmo, establece os requisitos e regula o procedemento para o recoñecemento das ditas mencións cando a competencia lle corresponda ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.

3. A mención tradicional «viño da terra» quedará reservada ós viños que cumpran os requisitos que se fixan neste real decreto.

Artigo 2. *Requisitos para a utilización da mención tradicional «viño da terra» acompañada dunha indicación xeográfica.*

1. Na regulación das indicacións xeográficas dos produtos citados no artigo 1 deberán ter en conta, alomenos, os seguintes aspectos:

- a) Categoría ou categorías de viño ós que é aplicable a mención.
- b) Nome da indicación xeográfica que se vai empregar.
- c) Delimitación precisa da área xeográfica comprendida.
- d) Indicación das variedades de vide aptas.
- e) A graduación alcohólica volumétrica natural mínima dos diferentes tipos de viño con dereito á mención.
- f) Unha apreciación ou unha indicación das características organolépticas.
- g) Deberase sinala-lo sistema de control aplicable ós viños, que deberá realizar un organismo público ou privado.

2. A utilización dunha indicación xeográfica para designar viños resultantes dunha mestura de viños procedente de uvas colleitadas en áreas de produción diferentes estará admitida se o 85 por cento, como mínimo, do viño procede da área de produción da que leva o nome.

As administracións competentes poderán supedita-la utilización dunha indicación xeográfica para designar un viño dos sinalados no artigo 1 a que sexa obtido integramente a partir de determinadas variedades designadas expresamente e de acordo coa vixente clasificación de variedades de vide por unidades administrativas e que proceda exclusivamente do territorio do que leve o nome.

Artigo 3. *Administracións competentes.*

1. Correspóndelle ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación establece-los requisitos mencionados no artigo 2 cando a área xeográfica correspondente á dita indicación supere o ámbito territorial dunha comunidade autónoma.

2. Correspóndelles ás comunidades autónomas establece-los requisitos mencionados no artigo 2 cando a área xeográfica correspondente á dita indicación estea incluída integramente no seu territorio.

Artigo 4. *Procedemento para o recoñecemento.*

1. O procedemento para recoñecer un «viño da terra» será o establecido nos artigos 28 e 29 da Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e do viño.

2. Deberase asegura-la audiencia de tódolos operadores que resulten afectados polo recoñecemento.

3. O recoñecemento que afecte o territorio de dúas ou máis comunidades autónomas esixirá, en todo caso, un informe previo das respectivas administracións das comunidades autónomas afectadas.

Artigo 5. *Requisitos para a regulación de indicacións xeográficas polo Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.*

1. Ademais dos requisitos previstos no artigo 2, a regulación das indicacións xeográficas que aprobe o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación conterà os seguintes extremos:

- a) Para os viños de mesa e viños de agulla con indicación xeográfica:

1.º Os contidos máximos en anhídrido sulfuroso total destes viños con dereito á mención «viño da terra» dispostos para o consumo que contén cun nivel en azúcre residuais inferior a cinco gramos por litro serán os seguintes: 200 miligramos por litro, para os viños brancos e rosados, e 150 miligramos por litro para os viños tintos.

Se os viños teñen máis de cinco gramos de azúcre residuais por litro, os límites serán os seguintes: 250 miligramos por litro, para os viños brancos e rosados, e 200 miligramos por litro para os viños tintos.

2.º A acidez volátil destes viños dispostos para o consumo non será superior a 0,8 gramos por litro, expresada en ácido acético, salvo os que fosen sometidos a algún proceso de envellecemento; neste caso o dito límite non será superior a 1 gramo por litro, sempre que a súa graduación alcohólica sexa igual ou inferior a 10 graos. Para os viños con envellecemento, de maior graduación, este límite de acidez volátil será incrementado en 0,06 gramos por cada grao de alcohol que supere os 10 graos.

b) Para os viños de licor con indicación xeográfica: os contidos máximos en anhídrido sulfuroso total destes viños con dereito á mención «viño da terra» dispostos para o consumo serán: para os que contén cun nivel en azúcre residuais inferior a cinco gramos por litro, 140 miligramos por litro, e para os que contén cun nivel en azúcre residuais superior a cinco gramos por litro, 190 miligramos por litro.

c) Para os viños de uva sobremadurada con indicación xeográfica: os contidos máximos en anhídrido sulfuroso total destes viños con dereito á mención «viño da terra» dispostos para o consumo que contén cun nivel en azúcre residuais inferior a cinco gramos por litro serán os seguintes: 200 miligramos por litro, para os viños brancos e rosados, e 150 miligramos por litro para os viños tintos.

2. En tódolos supostos se sinalará a referencia ó organismo de certificación que deberá ser autorizado, para cada caso, polo Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.

Artigo 6. *Deber de colaboración.*

1. Unha vez aprobado o «viño da terra», as comunidades autónomas remitirán ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, no prazo dun mes desde a súa publicación, unha certificación das disposicións polas que o recoñecesen, para a súa publicación no prazo de tres meses no «Boletín Oficial del Estado», para efectos da súa protección nacional, comunitaria e internacional.

2. Se nese mesmo prazo o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación apreciase a existencia de motivos de ilegalidade, deixará en suspenso a publicación no «Boletín Oficial del Estado» e procederá á súa impugnación ante a xurisdicción contencioso-administrativa.

3. En cumprimento da normativa comunitaria, o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación comunicará á Comisión da Unión Europea a aprobación da regulación dos viños da terra.

Disposición transitoria única. *Réxime transitorio para a utilización das indicacións xeográficas preexistentes.*

Os viños con indicación xeográfica elaborados antes da entrada en vigor deste real decreto de conformidade coa normativa daquela vixente poderanse seguir comercializando ata o final de existencias.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Queda derogado o Real decreto 409/2001, do 20 de abril, polo que se establecen as regras xerais de utilización de indicacións xeográficas na designación de viños de mesa.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ó abeiro do previsto no artigo 149.1.13.^a da Constitución, que lle atribúe ó Estado a competencia exclusiva sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de desenvolvemento.*

Facúltase o ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación para que, no ámbito das súas competencias, dicte as disposicións e adopte as medidas necesarias para o desenvolvemento e a aplicación deste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid, o 5 de setembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Agricultura, Pesca
e Alimentación,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

17810 REAL DECRETO 1127/2003, do 5 de setembro, polo que se desenvolve o Regulamento (CE) n.º 753/2002 da Comisión, do 29 de abril de 2002, que fixa determinadas disposicións de aplicación do Regulamento (CE) n.º 1493/1999 do Consello, no que respecta á designación, denominación, presentación e protección de determinados produtos vitivinícolas. («BOE» 228, do 23-9-2003.)

No marco da normativa da Unión Europea, a Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e do viño, regula a designación, presentación, promoción e publicidade dos viños, así como o sistema español de protección da orixe e a calidade dos viños e das denominacións e mencións que legalmente lles están reservadas fronte ó seu uso indebido. En particular, no seu artigo 3, defínense e regúlanse, con carácter básico, unha serie de indicacións relativas ás características dos viños, de gran prestixio e importancia económica.

Por outro lado, o Regulamento (CE) n.º 1493/1999 do Consello, do 17 de maio de 1999, polo que se establece a organización común do mercado vitivinícola, regula no capítulo II do seu título V os aspectos básicos sobre a designación, denominación, presentación e protección de determinados produtos do dito sector.

Ademais, no anexo VII do dito regulamento conséntanse moitos aspectos sobre estas materias en relación cos produtos que non sexan viños espumosos, e no anexo VIII, en relación cos ditos viños. En concreto, son reguladas as indicacións que obrigatoriamente deben figurar na etiqueta, ademais das facultativas, permitíndose que aparezan outras mencións coa condición de que poidan ser probadas polo embotellador. Tal regulación abrangue, con criterios semellantes, as distintas categorías de viños, incluídos os viños de licor e os viños de agulla, que na normativa anterior non contaban con disposicións propias na materia.

Aínda así, o propio Regulamento (CE) n.º 1493/1999, no seu artigo 53, prevé que existan normas de desenvolvemento para a aplicación dos mencionados capítulo II e anexos VII e VIII. Todo iso concretouse mediante a aprobación do Regulamento (CE) n.º 753/2002 da Comisión, do 29 de abril de 2002, que fixa determinadas disposicións de aplicación do Regulamento (CE) n.º 1493/1999 do Consello, no que respecta á designación, denominación, presentación e protección de determinados produtos vitivinícolas.

Pola súa vez, o citado Regulamento (CE) n.º 753/2002, en aplicación do principio de subsidiariedade, non efectúa regulación substantiva en moitos aspectos, senón que habilita os estados membros para que os concreten mediante normativa propia, ou ben obriga a que así se faga.

Segundo o Regulamento (CE) n.º 2086/2002 da Comisión, do 25 de novembro de 2002, que modifica o Regulamento (CE) n.º 753/2002, non foi aplicable ata o 1 de agosto de 2003 este último regulamento, como tampouco as disposicións do Regulamento (CE) n.º 1493/1999 relativas a etiquetaxe, designación e presentación. Por outra parte, o Regulamento (CE) n.º 1205/2003 da Comisión, do 4 de xullo de 2003, que igualmente modificou o Regulamento (CE) n.º 753/2002, permite que as etiquetas e os envases previos que conteñan mencións impresas de conformidade coas disposicións na materia vixentes ata a entrada en aplicación do regulamento se poidan utilizar ata o 1 de febreiro de 2004.

No contexto das discusións que deron lugar ó Regulamento (CE) n.º 753/2002, moitas das referencias ás indicacións facultativas quedaron trasladadas á competencia dos respectivos estados membros. Tal é o caso, por exemplo, das mencións relativas a unha cor particular, ó método de elaboración ou obtención do produto, ó nome da empresa, ó embotellamento, a unha unidade xeográfica maior que a rexión determinada e ó embotellamento na rexión determinada, entre outras.

Polo tanto, o emprego das ditas mencións facultativas por parte dos operadores dos distintos estados membros queda condicionado a que se estableza unha regulación no tema polas administracións nacionais, e que esta se transmita á Comisión Europea para coñecemento xeral.

Por outra parte, o Regulamento (CE) n.º 753/2002 fixa, de forma practicamente pechada, a regulación doutras mencións, tan importantes como as relativas á indicación do ano de colleita, á indicación das variedades de vide ou ó marco xeral das mencións tradicionais, entre outras.

Este real decreto reconece a competencia que de forma xeral recae nas comunidades autónomas á hora de precisaren as condicións de emprego das distintas mencións que se regulan, coa excepción dos viños con indicación xeográfica e dos viños de calidade producidos en rexión determinada (VCPRD) de ámbito pluricomunitario; neste caso a ordenación corresponderalle á Administración xeral do Estado. Non obstante, para os efectos de non producir unha ruptura brusca da situación presente que lles puidese causar severas dificultades ós operadores no momento de entrada en vigor das novas normas, este real decreto recolle algunhas mencións consideradas en anteriores disposicións da Unión Europea que deixaron de ser aplicables a partir do 1 de agosto de 2003, perfilándoas cunhas mínimas referencias normativas, que deberán ser completadas e desenvoltas, se así se considera conveniente, polas comunidades autónomas.

Na elaboración deste real decreto foron consultados as comunidades autónomas e os sectores afectados.

Este real decreto dítase ó abeiro do previsto no artigo 149.1.13.^a da Constitución, que lle atribúe ó Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 5 de setembro de 2003,